

Geen goudmijn, maar het groeit

Heel wat eerlijke modezaken redden het niet, andere schrijven bescheiden succesverhalen

- ▶ Bekende namen in de verkoop van eerlijke en ecologische kleding sloten in 2016 de deur
- ▶ Kleinere winstmarges en klanten die minder kopen zijn uitdagingen
- ▶ Binnen de niche groeit diversiteit

Jozefien VAN HUFFEL

In maart werd O'Zon failliet verklaard, in de zomer viel het doek voor Today is a Good Day in Antwerpen en Gent en vlak vóór het jaareinde ging webwinkel Goed van Doen voor minstens twee maanden dicht. Drie namen die het grote publiek niet bekend in de oren klinken, maar wie kiest voor kleding die wordt gemaakt op een ecologisch verantwoorde manier, in goede arbeidsomstandigheden, zonder kinderarbeid en tegen een eerlijk loon voor arbeiders, kent ze. Dat ze het niet redden, lijkt te suggereren dat winst maken met de verkoop van zulke merken moeilijk is.

„Ook het merk Arbre Rouge, een pionier uit Frankrijk, ging net ter ziele”, zegt Thierry van Dort van Mieke, een Gentse zaak die, nadat ze in zee ging met twee eerlijke merken, volledig overstapte op fair en eco. „Ik heb echter het idee dat ik meer klassieke zaken op de fles zie gaan.” „Op papier zijn we een winkel als een andere”, knikt Tonny van Bavel van Supergoods in Mechelen. „Er wordt gezegd dat een kledingwinkel in het vijfde jaar een stap vooruit doet en dat lijkt ook bij ons te zullen gebeuren. We evolueren even snel als anderen.”

Toch kent de fair-fashionsector specifieke uitdagingen. „Het productieproces kost bijvoorbeeld meer en dus zijn de winstmarges kleiner”, zegt Van Bavel. Het eerste jaar dat hij met Supergoods bezig was, kon hij zichzelf geen loon uitbetalen. „Elke cent omzet draagt echter bij aan het scheppen van duurzame, correct betaalde banen elders.”

„Een ander verschil met reguliere kledingmerken is dat de collecties later in het seizoen binnenkomen”, zegt Nancy De Poorter. Acht jaar geleden begon ze in Geel met Meer dan mooi. „Op de lentecollectie is het wachten tot half februari. Soms overbrug ik tijd met stukken die de merken permanent aanbieden.” „Het zou kunnen dat we een groter klantenbestand nodig hebben dan anderen”, vult Tonny van Bavel aan. „We spreken onder meer een publiek aan dat duurzamer wil leven en dus meer doordacht en minder koopt. We organiseerden zelfs al stylings in de winkel, om mensen te helpen beter te kiezen en minder blind te kopen.”

„We mogen de impact van onze eigen kleine kring niet overschatten”

Daarentegen heeft een fair-fashionzaak specifieke voordelen. „De niche krijgt nu veel aandacht, dankzij beurzen en festivals”, zegt Van Bavel. Thierry van Dort: „In het algemeen moet wie wil overleven, innovatief zijn en dat zijn wij bij uitstek. Het ene merk experimenteert volop met materialen, het andere is de luis in de pels van de productiesector in Bangladesh en Nepal en stimuleert ook arbeiders die voor andere merken

werken om op te komen voor hun rechten.”

Staat de sector dan net een flinke groei te wachten? „Mensen die bezig zijn met eerlijke mode hebben het gevoel dat er een momentum is. We mogen de impact van onze kleine kring echter niet overschatten”, zegt Thierry van Dort.

De klanten zijn echter nergens uitsluitend overtuigd groene consumenten. „Aankankelijk zag ik mensen binnenkomen met zakken van de grote ketens en klasseerde ik ze als verdwaald. Ik vergiste me echter”, zegt Van Bavel. „We zijn gewoon deel van het circuit in Mechelen. Je kunt hier 'onbewust' iets kopen, want de kleren passen binnen een normaal budget en als je ze draagt, ben je niet van ver te identificeren als 'groene gast'.” „Wij evolueerden van reguliere naar eerlijke zaak en de klanten evolueerden mee. Miekies stijl bleef”, zegt Van Dort. „Niemand is tegen fair trade”, vult De Poorter aan. „Ook als je er niet naar zoekt, is het mooi meegenomen.”

Ondertussen wordt de niche almaar diverser. Terwijl Mieke onder meer een plek is voor „fashionista's met een geweten” en hier en daar ook zaken in een hoger prijssegment de kop opsteken, weet Nancy De Poorter dat ze sommige trends beter aan zich laat voorbijgaan. „Goed zittende broeken met een hogere taille slaan bij mijn klanten bijvoorbeeld beter aan dan hippe modellen. Twijfel ik, dan vraag ik mijn klanten via Facebook wat ze van een bepaald stuk vinden. Een harembroek vonden ze bijvoorbeeld collectief 'mooi, maar niet als ik het draag'. Dan weet je het wel.”

Reageren op dit artikel? Dat kan op lezersbrieven@kerknet.be

Tonny van Bavel en Anne Hilden in de winkel in Mechelen. © Supergoods Fair Fashion

STANDPUNT

Luk VANMAERCKE

De kathedraal blijft van iedereen

„Het was even slikken, die eerste maandag van januari. Een politieke partij die niet bepaald bekendstaat om haar liefdevolle christelijke waarden, eigent zich zomaar de Antwerpse kathedraal en het kruisbeeld toe, als symbolen voor een politieke campagne. De fatsoengrens wordt daarmee overschreden. Dat kunnen we niet zomaar laten passeren.”

Het was een glunderende Filip Dewinter, lijsttrekker van het Vlaams Belang in Antwerpen bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2018, die zijn nieuwe affiche voorstelde. Die affiche schreeuwt in gigantische letters: „Antwerpen blijft van ons.” Wie zou Dewinter met die 'ons' bedoelen? Dat wordt duidelijk gemaakt met twee (gemanipuleerde) foto's. Links een close-up van de Onze-Lieve-Vrouwekathedraal in Antwerpen, met de focus op het kruisbeeld. Rechts iets wat voor een moskee moet doorgaan, met een ster en een halve maan op de spits. Die 'moskee' is doorstreept met een rood kruis. Weinig subtiel dus, maar wie had iets anders verwacht?

Het is echter niet omdat we het konden verwachten, dat we het moeten accepteren. Deze campagne gaat zwaar over de schreef, om twee redenen. Ten eerste is het politieke misbruik van de kathedraal en het kruisbeeld ronduit ergerlijk. Religieuze en kerkelijke symbolen horen niet thuis in een politieke campagne. Partijen en hun spindoctors kunnen genoeg andere beelden bedenken. En laat men nu vooral niet beweren dat de kathedraal een algemeen Antwerps stadsbeeld is, want dat is hier overduidelijk niet de boodschap.

Ten tweede worden religieuze symbolen gebruikt om een boodschap te brengen die haaks staat op wat de Kerk zelf zegt. We krijgen eens te meer een verhaal van 'wij' tegen 'zij', van de witten tegen de bruinen, de goeden tegen de slechteriken. Mensen tegen elkaar opzetten, het wordt steeds vaker de trieste en verwerpelijke strategie van politieke partijen om een deel van de bevolking voor zich te winnen. Die aanpak bevat geen toekomstvisie en zeker geen christelijke waarden.

De Kerk maakt zelf een heel andere keuze. Terwijl deze campagne de indruk wekt dat het gaat om katholieken versus moslims, kiest de Kerk helder en consequent voor een dialoog tussen de verschillende religies. Geen confrontatie dus, maar wederzijds respect. Dat een politieke affiche niettemin kerkelijke symbolen gebruikt om standpunten te promoten die regelrecht ingaan tegen die kerkelijke visie, is zeer kwalijk. Uitsluiting, haat en confrontatie staan haaks op de naastenliefde en de barmhartigheid van het evangelie.

Als christenen mogen we de politieke recuperatie van ons geloof echt niet dulden. Tijdens de Amerikaanse presidentsverkiezingen zagen we ook al de slag om de gelovige kiezer. Een presidentskandidaat met een bedenkelijke persoonlijke levenswandel probeerde zijn christelijke imago op te poetsen met een ex-katholieke running mate die zich bekeerde tot evangelicale scherpslijper. We zijn benieuwd hoe christelijk zijn beleid als president zal zijn. Sta ons toe sceptisch te zijn, zoals paus Franciscus dat eerder ook al was.

KERK & leven heeft niet de gewoonte om stemadvies te geven, en dat gaan we ook nu niet doen. We willen wel een duidelijke streep trekken. Laat elke partij campagne voeren met slogans, affiches en liefst een hele rist programmapunten. Geen enkele partij heeft evenwel het recht om kerkelijke symbolen te claimen. Politici en campagnemakers moeten daar met hun handen van afblijven, zo simpel is dat.

En de kathedraal zelf? Die blijft van iedereen. Van iedere mens die er wil bidden, bezinnen, even stil worden of gewoon genieten van een wondermooi historisch bouwwerk.„

Reageren op dit artikel? Dat kan op lezersbrieven@kerknet.be